

[Sundbo.]

Østkyst eller paa Fyn. Jeg mener, at Kunstnerne bør ud til alle Provinsteatrene; vi har virkelig ogsaa Teatre andre Steder i Provinsen end netop i Aarhus og Odense, og der kan meget godt spilles Komædie der, ja, der kan endog sikres de kongelige Kunstnere et fast Publikum, thi der er nu i alle større Byer Teaterforeninger, saa man kan sige paa en Prik, hvor mange der kan komme til en Forestilling, saa at det kan afgøres, hvorvidt det med Rimelighed kan betale sig eller ikke at give Forestillingen.

Der er derfor den største Anledning for den højtærede Undervisningsminister til at undersøge dette Spørgsmaal nøje, og forhaabentlig kommer han til det Resultat, at vi maa have Kunstnerne ud at give Forestillinger paa Provinsteatrene. Det vil betale sig for det kongelige Teater i det lange Løb, og i hvert Fald vil man derigennem faa et meget større Publikum, der interesserer sig for Teatret, naar det kommer herind til København; man vil faa hele Befolkningen til at interessere sig for Teatret, og saa vil sikkert ogsaa de mange Betæneligheder overfor, hvad det kongelige Teater koster, ophøre.

De Betæneligheder, som de ærede Ordførere har haft ved det foreliggende Lovforslag, bør i Hovedsagen gemmes til andre Lejligheder; her er ikke Tiden til alle de mange, maaske i og for sig udmærkede Indvendinger, de Herrer kommer med, her maa man sige, at Forslagene er gode, og de bør derfor fremmes og gennemføres i Aar. Her gælder det, at der skal spises, medens Maden er paa Bordet.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. J. Oskar Andersen har Ordet for en kort Bemærkning.

J. Oskar Andersen: Jeg ønsker ikke at optage en Diskussion om Repertoiret, jeg vil kun gøre det ærede Medlem Hr. Sundbo opmærksom paa, at jeg aldeles ikke har ønsket, at den moderne Kunst skulde tilsidesættes, jeg har udtrykkelig sagt, at den selvfølgelig ogsaa skal varetages, at der ogsaa maa være Spilleaftener til Disposition for den. I øvrigt deler jeg slet ikke det ærede Medlems Syn paa, hvad det er for Stykker, der trækker Publikum. Erfaringen har vist, at det netop er de gamle Stykker, som i den senere Tid i højere Grad har formaaet at drage Publikum til Teatret end de ganske moderne Stykker — bortset fra ganske enkelte Und-

tagelser, som man ikke kan bygge noget paa. Jeg skal blot sige saa meget, at skal Teatret have en Statsunderstøttelse, er det selvfølgelig, fordi man betragter Teatret som en opdragende Faktor, og i den Henseende har de klassiske Stykker deres Værdi, derfor maa de spilles.

Ibsen: Nogle af de ærede Talere har ment, at jeg i min første Tale ikke var tilstrækkelig velvillig overfor Lytterne, og man har oven i Købet med et vist taktisk Snille villet overføre disse Betragtninger til at gælde for mit Parti. Jeg skal dertil sige, at jeg synes, jeg har været overmaade velvillig i mine Udtalelser om Lytterne og deres berettigede Krav. Men jeg mener paa den anden Side, at mange af de Krav, som Lytterne fremsætter, ikke er tilstrækkelig gennemtænkte og i Virkeligheden vil være ret umulige at gennemføre.

Det ærede Medlem Hr. Axel Dam mente, at jeg var kommet med en meget haltende Sammenligning, naar jeg havde sagt, at Radiolytterne ikke havde mere Krav paa Indflydelse paa Radiofoniens Ledelse end den Mand, som købte en Billet til det kongelige Teater, idet Manden jo kunde lade være med at gaa i det kongelige Teater og se de Stykker, der gaves der, hvorimod Radiolytterne var solgt i Forvejen gennem deres Afgift. Men maa jeg gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at der jo ogsaa er noget, der hedder Abonnement, og en Abonnent er lige saa meget solgt i Forvejen, som Radiolytterne er det. Jeg synes saaledes, at min Sammenligning var overordentlig passende, og at jeg brugte et særdeles godt Eksempel.

Der tales saa meget om Radiolytternes forskellige Krav, og jeg skal her nævne et, uden at komme dybt ind derpaa — den højtærede Trafikminister var ogsaa inde derpaa —, nemlig Kravet om Krystaldækning af hele Landet. Jeg tror, det i teknisk Henseende vil være overordentlig svært, da vi mangler tilstrækkelige Bølgelængder dertil. Vi kan faa de saakaldte common waves eller fælles Bølgelængder, hvoraf vi vel højst kan faa to, og de internationale Betingelser for disse Bølgelængder er, at der kun maa være $\frac{1}{2}$ Kilowatt i Antennen, og at der ikke maa være mere end 800 km's Afstand til den næste Station, der bruger den samme Længde, og en saadan Station vil ikke dække mere end 12—15 km, det vil altsaa sige en By og dens nærmeste Omegn. Der maatte altsaa lægges en hel Del saadanne, og som den højtærede Minister gjorde opmærksom paa,